

Него (Фултона) боло и патріотизъ а може бы и срдня противъ британскій народъ. *Л. Д.* 75 р. 46. А отъ това происходи незадоволство, срдня на самаго себе и на всички други. *ib.* 71 р. 169.

Срѣдитъ пр. Срѣдито нар. сердитый,—о: Чи си излези Идуль тѣрговицъ, Чи си излези сжрдитъ ми гиѣвенъ. *Бонч.* 66. Казалъ Циганинъ-тъ, и срдитъ, срдитъ—ударилъ Циганкъ-тъ съ чюкъ-тъ и *ж* утрепаль. *Ч.* 206. Той забѣлѣжаше че съмъ му сърдитъ (*il s'appercevait que j'étais peiné contre lui*). *T.* 222. Той поглѣдна срѣдито на работкъ-тъ си. *P.* 124.

Срѣдцатъ с. ж. мужество, отважность: У земи съвсѣмъ варварски сама тѣлесна-та сила и срѣдцатъ чини иѣчто. *Л. Д.* 74 р. 110.

Срѣдцатъ пр. Срѣдцато нар. мужественный,—но; отважный,—но: Рихардъ былъ срѣдцатъ и по юначество не падалъ иѣ-долѣ отъ най-юначески-ты си другары. *Л. Д.* 70 р. 162. Иванчо е прѣгаво и срѣцато момчѣ.—То посочи путь какъ може да ся трѣси правда-та постоянно и да ся брани срѣдцато. *ib.* 74 р. 135.

Срѣдце с. с. съ чл. Срѣдцето сърдце, мн. ч. Срѣдца—сердца. Срѣдчице Срѣдчёнце ум. сердечко: Кѣрстано бѣла, цѣрвена! Мажи съ дури си млада, Дури си тѣнка висока, Дури ти играть сърце-то. *M.* 398. Тога съ Инче изгласи Изъ тая гора зелена: потай ми горо зелено, Етого Инче кѣ идетъ, съ айдуци ке съ обидитъ: Пѣрвото сърце го немать. *M.* 220. Мари калино Станчице, Ти имаш сърце юначко Като брата си Стояна. *Д.* 32, 53—55. Че са удари въ клѣто сърце. *Д.* 50, 68. Сорце му се люту нарапилу, Нарапилу му се, као огань му се запалилу, Не ми знае дека да си иде. *Вв.* 82. Гдѣ-то сърдце-то лежи, тамъ око-то лежи. *Ч.* 141. „Колко-то сърдце боляло, толкова слѣзы капало“. *Л. Д.* 69 р. 156. Случва ся да ся роди дѣте безъ да дѣха, ала срѣдчице-то мѫ да тупка нередовно. *ib.* 70 р. 96. Сынь кѣтъ чюкманъ (сукманъ) Стояну изгори сърдчице! *Пк.* 16. Горѣте, дѣтца, горѣте сърца, Ви ще станете величек пепел, Аз ваша майка на чѣрвен вѣглен. *Д.* 55, 22—24. И рышето срѣде има. *Ч.* 163. 2) утроба: Отъ сърце робжа нѣмахме. *Д.* 88, 14. Драги Никола, мил бѣлен, По сърцѣ-то да ми разпобриш, На сърцѣ-то да ми вѣдиш, Да вѣдиш що има, драги Никола.—А Никола *ж* разрѣзал, Намѣри мѣжка рбжница, Момчёнце с злато перчёнце. *Д.* 88, 47—53. Да ви да'ять (Господъ) отъ сърче чедо. *M.* 29. 3) средина: Него крајно полагаѣтъ на два вилясты колове, и къту заклѣщаѣтъ край основы въ сърдце му, кое є вѣлбансо малко иѣщо, почвѣтъ да *ж* навивватъ. *Пк.* 85. 4) охота, желаніе: Стига да има срѣдце да чете. *Л. Д.* 73 р. 223. Той се учѣше по сърдце и не съ такава мажка! *Тб.* 15. ср. прѣсърдце. 5) храб-